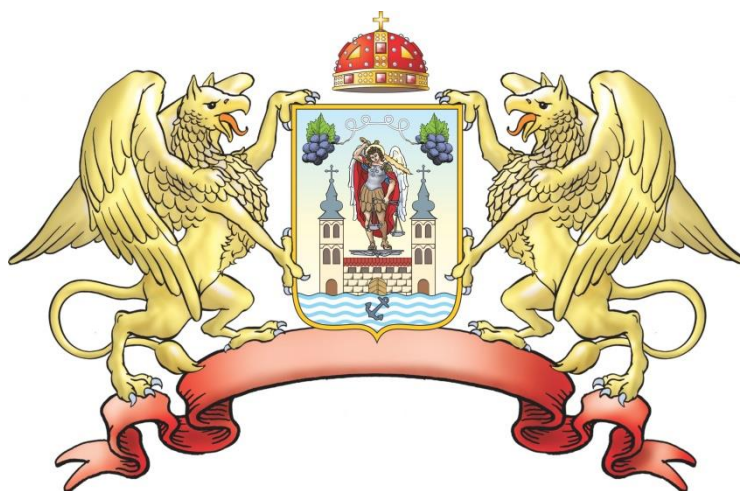

Vigil of soul

2023.

ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ

Сремски Карловци

17 ГОДИНА

РЕЧ ОРГАНИЗАТОРА

Ево нас већ и на седамнаестом издњу КАРЛОВАЧКЕ МАНИФЕСТАЦИЈЕ „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“, и ако би смо хтели укратко да кажемо какво је стање наше манифестације у односу на државне органе који се баве културом Србије или Војводине, можемо све да сведемо на две до четири речи: „Ништа ново“, „Иста мета, исто одстојање“ или, још једноставније: „Ово је Србија“.

А како то другчије објаснити, ако се једна културна филмска манифестација потврђује већ 17 година, са све већим бројем присталица међу филмским ауторима, са све већим бројем филмова које сами аутори пријављују, без расписа било каквог конкурса или позива, па организатор не зна често шта ће са толиким бројем филмова, а притом, поменути државни органи и даље вас игноришу и недају вам ни динара помоћи. Притом вам годинама „неке тамо“ комисије понављају исту формулацију „како им није јасна концепција манифестације“, а „шаком и капом“ помажу неке нове филмске манифестације, које заиста немају ама баш никакву концепцију, или неке старије (да их не именујемо, из пристојности), које се могу описати једино као „фестивали без идеје и концепције, са укусом и мирисом јагњетине“.

То њихово „није нам јасна концепција“ говори само да они и не читају наше апликационе материјале, нити извештаје о предходним одржаним програмима, јер им већ 17 година прилажемо наш манифест на 4 куцане стране у коме је сваки детаљ описан и образложен. Можда је 4 куцане стране предугачак текст који треба да прочитају, за тако „бедне“ хонораре, а чека их још неколико десетина пројеката; или им смета што

пишемо ћирилицом. А поуздано знамо да нам замерају и на оном „Бдењу“.

Да ли је могуће да би требало да пишемо наше апликационе материјале латиницом на апликационим формуларима који су по правилу на ћирилици, званичном писму Републике Србије, да би се они смислили да прочитају и наше 4 стране. И, имају ли они свест о томе да реч „Бдење“ није црквно „бденије“ него стара српска реч која значи будност – БУДНОСТ ДУШЕ. Зар у тој синтагми није јасно да трагамо за чистом и одуховљеном филмском уметношћу на тему историје, културе и духовности Србије. А то „Србије“ стално наглашавамо, као папагаји, да није реч о манифестацији Српског народа, већ Србије, у којој живи велики број и других народа и народности који нису Срби. Нашу отвореност према свима најбоље доказује чињеница да су на нашој манифестацији учествовали до сада и Мађари и Словаци, Хрвати и Буњевци, Муслимани, Православци и Католици, а из иностранства наши људи из Румуније, Мађарске, Канаде, Америке, Републике Српске, Црне Горе, Сејшалских острва, Шпаније, Северне Македоније... /Тај „Манифест“ налази се на крају и овог каталога, па га и Ви, драги аутори и поштоваоци овога што радимо, можете да прочитате и пресудите – да ли ту има нечег нејасног?/

Да, можда им смета и то што ми инсистирамо на дружењу и духовном повезивању филмских аутора који мисле и раде слично, а игноришемо црвене тепихе и шепурења пред камерама и фото-апаратима, као што су навикли на друге фестивалима, код нас и у „белом свету“, где је скоро све важније од филмске уметности и људскости.

Како је могуће да 17 година не можемо да се отерасимо етикете „клеро-националистички фестивал“. А то нам је, поуздано знамо, накачила једна злонамерна особа, очигледно примитивна и необразована, која чак одавно и не ради у Министарству културе Србије. Из којих побуда, то никада нисмо успели да сазнамо, али наслућујемо.

На крају, морамо да се запитамо: Како је могуће да ту етикету, то исто Министарство упорно „поштује“, када је наша манифестација у питању?

Па, једини одговор нам је: ОВО ЈЕ СРБИЈА!

Хвала онима који су нас бар једном или више пита помоги. А то су:

- Општина Сремски Карловци,
- Туристичка организација Сремских Карловаца,
- Епархија Сремска,
- Карловачка Богословија „Свети Арсеније Сремац“,
- Покрајински Секретаријат за културу Војводине,
- Карловачка гимназија,
- Основна шкпла „22. октобар“ из С. Карловаца,
- Завичајни музеј, С, Карловци,
- Хостел „Белило 69“, С. Карловци,
- Српска телевизија из Чикага,
- Кафана „Сремски кутак“ из Сремских Карловаца,
- Факултет за менаџмента - ФАМ - Ср.Карловци и
- Карловачка цртачка школа

Хвала свима још једном, јер да њих није било питање је да ли би смо се окупљали и ове године, на 17. КАРЛОВАЧКОЈ МАНИФЕСТАЦИЈИ „ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ“.

ОРГАНИЗАТОРИ:

Удружење грађана ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ ,
Сремски Карловци

УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТВ РАДНИКА ВОЈВОДИНЕ, Нови Сад
ПП ФИКС ФОКУС БЕОГРАД

17. ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ

ПРОГРАМ

Четвртак, 19. окт. Карловачка Богословија „Св. Арсеније Сремац“, 19.00 ч.
(88') – Пројекција за ученике Карловачке Богословије

„ТИХИ КУТАК ХРИСТОВ“, аутора: Радисава Јеврића, Подгорица, 29'
„ЈАКОВ ТУМАНСКИ“, аутора: Бошка Милосављевића и Милана Кићевца,
Београд, 59'

Петак, 20. окт. Сала у Магистрату, 17.00 ч. (113')

„РЕЦИ И ОСМЕХОМ“, ауторке: Милане Мајар, Бањалука, 30'
„МИЛАН КАШАНИН – КОЛЕВКА“, аутора: Бошка Милосављевића, Београд,
12'
„ЖУМАНЦЕ“, аутора: Анђеле Ђермановић и Александра Репеџића, Стара
Пазова, 17'
„ПЕЧАТ БРАЋЕ ЉУБАВИЋ“, аутора: Сњежана Лаловића и Слободана
Симојловића, Пале, 54'

Сала у Магистрату, 19.00 ч. (98')

Свечано отварање

„КО ЈЕ САД ТАЈ ИКА БАШИЋ?“, ауторки: Тамаре Трнинић и Соње Ракић,
Нови Сад, 28'
„ДУЛЕ САВИЋ, А У ЛОНДОНУ МУК“, ауторке: Бранке Бешевић-Гајић,
Београд, 76'

Субота, 21. окт. Сала у Магистрату, 11.00 ч. (121')

„СРБИЈАНКА“, аутора: Небојше Илића-Илкета, Власотинце, 21,5
„ЈАКОВ ТУМАНСКИ“, аутора: Бошка Милосављевића и Милана Кићевца,
Београд, 59'
„НА ДАЉИНУ“, аутора: Слободана Симојловића, Београд, 33,5

Сала у Магистрату, 17.00 ч. (102,5')

„СИЗИФРЕНИЈА“, аутора: Илије Димитријевића, Београд, 7'
„Др НАДЕЖДА СТАНОЈЕВИЋ“, аутора: Милоја Нешића, Београд, 52'
„ПУТОВАЊЕ“, ауторке: Александре Митрић-Штифанић, Београд, 43,5'

Субота, 22. окт. Сала у Магистрату, 19.00 ч. (92,5)

„МИРОСЛАВ АНТИЋ – ЗАРОБЉЕН У СЛОБОДИ“, аутора: Александра
Каришика, Нови Сад, 92,5'

Недеља, 23. окт. Сала у Магистрату, 11.00 ч. (5' + 113')

Ин момориам: МИОДРАГ-МИША НОВАКОВИЋ
„ТИХИ КУТАК ХРИСТОВ“, аутора: Радисава Јеврића, Подгорица, 29'
„МОЈ БРАНКО НЕ ЛАЖЕ“, аутора: Бранка Лазића, Бањалука, 84'

ФИЛМОВИ

„ТИХИ КУТАК ХРИСТОВ“, аутор: Радисав Јеврић, Подгорица, 29’

Камера: Јован Крстановић

Монтажа: Марко Ковачевић

Музика: Матеа Прљевић, Елени Караиндроу

Продукција: Манастир Острог

Кратак садржај: Документарно-играни краткометражни филм о животу Светог Мардарија Либертвилског.

РАДИСАВ ЈЕВРИЋ - На Академији уметности у Београду дипломирао драматургију 2005.г. у класи Синише Ковачевића.

Позоришни и филмски режисер, драмси писац и сценариста. Оснивач и директор професионалног Позоришта за дјецу "Мала Крила" у Никшићу; Главни уредник Острог Тв Студија; Директор Христоваскрсног фестивала православног филма у Црној Гори; Члан Матице српске - Друштво чланова у Црној Гори; Драматург у Никшићком позоришту.

Драме:

"Исаило ја сам тата, тата ја сам Исаило" - ауторски пројекат - Позориште ДОДЕСТ у Подгорици ("Једна од најзначајнијих представа..." - Слободан Милатовић, Монографија ДОДЕСТ '74-99)

Нагаде:

Прва награда на БРАМС-у (Београдска ревија аматерских малих сцена) у Београду 1985.г.

Прва награда на првом ФЈАТ-у (Фестивал југословенског алтернативног театра) у Подгорици 1987.г.

"Мистериум фидеи" - ауторски пројекат, Позориште ЦДА у Сарајеву 1989.г.

"Ноћни чувар"

"Двориште"

"Браћа из Врагова дола"

"Смрт опште праксе"

Комади за дјецу:

"Мала крила" – Градско позориште у Никшићу 1999.г.

"Поноћна жмурка" - Позориште "Мала Крила" Никшић 2006.г.

-Међународни фестивал позоришта за дјецу у Котору 2006.г.

Филмски сценарији:

"Смрт опште праксе" - сценарио за дугометражни играни филм

"Подстанар" - сценарио за дугометражни играни филм

"Браћа из Врагова дола" - сценарио за дугометражни играни филм

"Фумо, фумаре, фумави, фуматум - прва коњугација једног система" - сценарио за краткометражни играни филм

Филмови:

"Застој" краткометражни играни филм 1990.г.

"Ни у Израиљу такве вјере не нађох" (Мт. 8:10) - документарни (продукција манастир Острог) 2014.г.

Награде:

XIX Међународни филмски фестивал "Радонеж"(2014) Москва, Русија
Диплома Лауреата;

X Међународни фестивал православног филма (2015) Обнинск, Русија;
Кристални свећњак за најбољи филм о трагању за вјером;

XXIV Међународни филмски фестивал "Златни Витез", Севастопољ на Криму, Русија 2015.г;

Награда – "Златни Витез";

Златна диплома за режију на III Међународном теле-кино фестивалу "Словенска бајка" (2016), Софија, Бугарска;

Златна ружа - За активно учешће у утврђивању Словенског јединства на VIII Међународном фестивалу православног филма "Лествица", Дњепропетровск, Украјина - Грамата Митрополита дњепропетровског и павлоградског Иринеја;

Учешћа:

III Сверуски фестивал документарног филма "Со Земље" (2015) Самара, Русија;

I Међународни фестивал "Снажни духом" Крушевац, Србија;

I Христоваскрсни фестивал православног филма (2016) Подгорица, Црна Гора;

IV Чикашки Српски филмски фестивал (2016)/ Chicago Serbian Film Fest/ Чикаго, САД:

"ФРЕСКА" (2017) документарни филм о бомбардовању Подгорице 1944 од стране "савезника"

XXX "Златни витез" 2020.г. Крим - Русија

Међународни фестивал духовног документарног филма 2021. Зајечар-Србија

"ТИХИ КУТАК ХРИСТОВ" (2018) документарно-играни краткометражни филм о животу Светог Мардарија Либертвилског (продукција манастир Острог) (улоге: Радивоје Буквић, Небојша Глоговац, Слобода Мићаловић...) премијера - Чикаго 2018;

2019 - приказан у Бостону, Кливленду, Мајамију и Њујорку;

XXIII Међународни филмски фестивал "Радољеж"(2018) Москва Русија;

XVI Фестивал домаћег филма (2018) Лепсавић, Србија;

EURO-IN FILM 2020 – FILM, RELIGION, TRADICION;

Byzanfest- an international online Orthodox Christian film festival Australija 2021;

Награде: Најбољи филм, најбоља режија и најбоља фотографија;

Byzanfest - члан жирија за 2022.г.

**„ЈАКОВ ТУМАНСКИ“, аутори: Бошко Милосављевић/Милан Кићевац,
Београд, 59’**

Сниматељи: Лазар Добрић, Владимир Нешовић, Лазар Станивук, Бранислав Пећаранин, Душан Петковић, Станиша Стојановић

Монтажа: Александар Стојанов

Цртежи: Јован Укропина, Милан Милосављевић-Дерокс, Лана Стојаковић

Анимација: Илија Стојимировић, Александар Стојанов

Оригинална музика: Владимир Тубић

Продукција: ЛХС Студио Београд

Извршни продуцент: Милан Кићевац, COOLTURE СРБИЈА, Београд

Кратак садржај: Документарни филм о животу Радоја Арсовића почиње у његовом родном крају, у Кушићима, недалеко од Ивањице. Дечак који од малена показује да је предодређен за школовање, доцније ће поћи стопама великих српских просветитеља. Након основне и средње школе, ратни вихор односи га у Француску, у Монпеље. Неколико година након рата, као стипендиста Министарства пољопривреде, 1924. године, стиче докторат на престижном универзитету у земљи наших савезника из Првог рата. Након тога, изгледа да се младом човеку смеши блистава каријера у дипломатији. А онда, стицајем околности, или подстакнут вишом силом – он бира другачији пут. Среће Светог владiku Николаја – и постаје искушеник манастира Жича... Филм показује кључне моменте његовог живота – школовање, рат, образовање и просветитељски рад, као и потоње монашење, страдање, и – након смрти, уздизање у Светост. Посебно се издваја период живота који је провео као искушеник и монах у Жичи, као и страдање и мисија која ће га довести до Туманског манастира.

БОШКО МИЛОСАВЉЕВИЋ - рођен у Београду 1977. године. Дипломирао је на Београдском универзитету, на смеру за књижевност. Пет година је радио на српској телевизији „Браћа Карић“.

Уредник је библиотеке „Чисти понедељак“, у издавачкој кући „Бернар“, која се бави руским писцима и руском емиграцијом.

До сада је режирао филмове „Били једном Калмици у Београду“, „Јего благородије барон Врангел“, „Арсен Карађорђевић“ и „Маестро“ - филм о руском редитељу Јурију Љвовичу Ракитину...

МИЛАН КИЋЕВАЦ - Рођен 15. јула, 20 година после Другог светског рата у Београду. Основну и средњу школу, као и ФДУ, завршио у Београду. Као млад и незрео радио на РТС-у и још неким, сада, непостојећим ТВ станицама. Снимао музичке спотове... био и директор једног позоришта. Сада, Богу хвала, независни продуцент. („...Јего благородије Гроф Врангел“, „Арсен Карађорђевић“, „Шајтинац-три прице“, „Сеобе трају вечно....“). Воли Царску Русију, Стару Србију, ред, рад, лепо васпитање, клакер и кабезу, све чега више нема. Живи и ради у Будимпешти.

„РЕЦИ И ОСМЕХОМ“, ауторка: Милана Мајар, Бањалука, 30’

Сниматељка: Гордана Бабић

Монтажерка: Драгана Митрић

Композитор оригиналне музике: Феђа Зулић

Кратак садржај: Јунакиња филма рођена је глува али се није помирила са урођеном болешћу и активно је укључена у живот. Она је веома шармантна и пуна љубави. У њу се заљубио младић Борис, осам година млађи од ње, а њихова романса започиње док он завршава средњу школу. Они су веома пажљиви једно према другом, налазе заједнички језик и цијене свој однос упркос чињеници да људи око њих овај пар доживљавају опрезно. Но, њихов живот се већ обликовао и они су срећни на свој начин.

МИЛАНА МАЈАР - рођена је у Бања Луци, Република Српска, БиХ. Завршила је Гимназију, одсек сценска и филмска уметност, а затим Филозофски факултет одсек новинарство. Живела је и радила у Сирији од 1992. године до 2001. Од 2005. године ради у Редакцији страног програма на Радио - телевизији Републике Српске у Бањалуци. Као представник Радио - телевизије Републике Српске годинама је учествовала на чувеном фестивалу “Пут свиле” у Сирији, а у време египатске револуције извештавала је из Каира. Аутор је бројних документарних филмова и путописа на тему Блиски исток. Добитник је многобројних престижних међународних награда за свој рад. Њен рад се бави људским идентитетом и људским правима. Мотивацију проналази у људском понашању,

друштвено-политичким проблемима широм света, природи и музици. Ради на Радио телевизији Републике Српске у Босни и Херцеговини од 2005.године. Као аутор документарних филмова била је ангажована у следећим активностима: учешће у пројекту CHOVE 4 жене у филму креативно повезивање, Стокхолм, Шведска (2017), учешће на панел дискусији "Улога жена у филму" на Asia Peace film Festival у Карачију, Пакистан (2018), учешће на панел дискусији „Дан српског филма“ на Међународном фестивалу муслиманског филма у Казању, Татарстан (2019), мастерклас на тему "Зашто је потребно улагати у независни филм" на Film&Television Academy, Коломбо и као члан жирија на SAARC Film Festival, Коломбо, Шри Ланка, 2019.

„МИЛАН КАШАНИН – КОЛЕВКА“, аутор: Бошко Милосављевић, Београд, 12’

Сниматљ: Лазар Добрић

Монтажа: Горан мијић

Цртежи: Данијел Михајловић

Музика: Владимир Тубић, Jimens Contreras, Esther Abrami

Извршни продуценти: Бошко Милосављевић и Милан Кићевац

Продукција: ЛХС Студио Београд и COOLTURE Србија Београд

Кратак садржај: Документарни приказ „Колевка“ описује необичан посмртни пут Цара Душана. Из пера врхунског српског есејисте Милана Кашанина сазнајемо шта је све пратило српског владара кроз живот, као и шта се све кроз историју дешавало са његовим телом, и његовом задужбином .

Гроб највећег српског владара говори и данас ...

БОШКО МИЛОСАВЉЕВИЋ - рођен у Београду 1977. године. Дипломирао је на Београдском универзитету, на смеру за књижевност. Пет година је радио на српској телевизији „Браћа Карић“.

Уредник је библиотеке „Чисти понедељак“, у издавачкој кући „Бернар“, која се бави руским писцима и руском емиграцијом.

До сада је режирао филмове „Били једном Калмици у Београду“, „Јего благородије барон Врангел“, „Арсен Карађорђевић“ и „Маестро“ - филм о руском редитељу Јурију Љвовичу Ракитину“...

„ЖУМАНЦЕ“, аутори: Анђела Ђермановић и Александар Репеџић,
Стара Пазова, 17'

Продукција: Аутори

Кратак садржај: Кратак документарни филм “Почудиште” из уметничког и етнолошког угла приказује Ускршње обичаје у Србији. Представљени су обичаји Словака у Срему, Влаха у Хомољу и Срба у Пироту. Лајтмотив филма су мистичне сцене у којима сликарка представља Марију Магдалену у напуштеној, популарно названој “ничијој цркви”, док визуелне приказе прати аудио дечијег гласа које понавља једну реч “Жуманце”, дајући филму уметнички и интригантан сегмент. У последњем делу открива се симболика и важност жуманцета, чиме се затвара замишљени круг истраживања.

АНЂЕЛА ЂЕРМАНОВИЋ - Завршила је основне и мастер студије на Факултету ликовних уметности у класи проф. Гордана Николића, одсек сликарство. Тренутно ради на докторском уметничком пројекту “Слика и прича - вишемедијско дело ангажоване уметности” на истом факултету, под менторством професора др ум. Адама Пантића у оквиру ког проучава тему друштвеног спектакла. Алумнистикања је фондације Конрад Аденауер Стифтунг. Реализовала је преко педесет групних изложби и шест самосталних. Учесница је фестивала и уметничких колонија, у земљи и иностранству. Коауторка је документарног филмског серијала Почудиште и уредник блога Етнолог. Чланица је Удружења ликовних уметника Србије.

АЛЕКСАНДАР РЕПЕЏИЋ - Дипломирани етнолог - антрополог, са положеним стручним испитом - кустос. Стручњак је у области Влашке културе. Иза себе има 19 година теренског истраживачког рада. Врши прикупљање и архивирање грађе за даља етнолошка, културолошка и лингвистичка проучавања. Остварио је низ сарадњи са стручњацима у области културе који су резултовали публикацијама, научним радовима и документарним филмовима. Носилац номинације ИЦОМ-а у категорији музејског стручњака године. Тренутно је кустос етнолог Музеја Понишавља Пирот, а радио је и као вршилац дужности директора Музеја у Мајданпеку. Стални је сарадник Балканолошког института. Иза себе има више самосталних ауторских изложби, публикације, научне радове и филмове од којих истиче филмове “Ја покојник” и Млечни пут” , и публикације: “Митови, легенде и народни

обичаји Ђердапа” ,“ Мума падури”, “Сакрална топографија и веровања у Горњем и Средњем Високу” и “Одећа по мери и вашој жељи”. Коаутор је документарног филмског серијала Почудиште и уредник блога Етнолог. Члан је Удружења фолклориста Србије.

**„ПЕЧАТ БРАЋЕ ЉУБАВИЋ“, Слободан Симојловић/Сњежан Лаловић
Пале,54’**

Сценарио: Слободан Симојловић и Сњежан Лаловић

Режија: Слободан Симојловић

Директор фотографије: Љубомир Тешинић

Сниматељи: Радивоје Рудић, Александар Мочевић, Дарко Вучић

Аутор стрипа: Антоније Бурсаћ

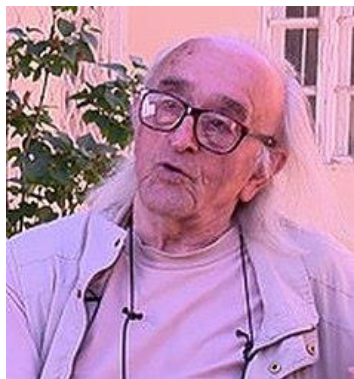
Дизајн звука: Владимир Владетић

Композитор музике: Татјана Милошевић Марјановић

Продукција: Кинотека Републике Српске, Пале и Радио телевизија

Републике Српске, Бањалука

**„КО ЈЕ САД ТАЈ ИКА БАШИЋ?“, ауторке: Тамара Трнинић/Соња
Ракић, Нови Сад, 28’**

Ауторка филма: Тамара Трнинић

Сценарио и продукција: Тамара Трнинић

Режија: Тамара Трнинић, Соња Ракић
Директор фотографије: Роберт Гонди
Камера Б: Мирко Тодоровић
Монтажа: Ален Марковић
Колор корекција и композитинг: Дарко Малетин
Сниматељи тона: Игњат Бећир, Ђорђе Поповић
Дизајн звука и тонски микс: Владимир Рашковић
Светло: Стеван Лукић
Ментор: Проф. Милан Никодијевић

Продуцент: Академија уметности Нови Сад

Кратак садржај: Студенткиња Тамара снима свој први филм, истражујући живот Илије Ике Башића, реномираног југословенског филмског и телевизијског радника. Слушајући приче испред и иза платна из његовог живота, она упоређује вредности два различита века, онај у ком је стварао он и овај у ком ствара она, анализира приступе филмској професији, револуционарске пориве, питања креативности, посвећености и слободе. Кроз прозоре друштва, али из сопствене и Икине визуре. Како је Ика Башић био важна фигура југословенске кинематографије, али и телевизије Нови Сад где је радио као продуцент и уредник посебних програмских пројеката, овај филм је и подсетник на значајна филмска остварења југословенске кинематографије, али и на велике филмске пројекте који су рађени у копродукцији телевизије Нови Сад.

ТАМАРА ТРНИНИЋ је студенткиња мастер студија филмске и телевизијске продукције на Академији уметности у Новом Саду. Седам година је радила на Радио – телевизији Војводине као водитељка, новинарка и уредница, прво у Програму за децу и младе, а касније и у

Информативном програму. Филм “Ко је сад тај Ика Башић” је њен мастер рад, под менторством професора Милана Никодијевића.

„ДУЛЕ САВИЋ, А У ЛОНДОНУ МУК“, ауторка: Бранка Бешевић-Гајић, Београд, 76’

Продуцент: Оливер Пауновић

Директор фотографије: Никша Малић Катанић

Монтажа: Бобан Рајковић

Продукција: CITY група

Кратак садржај: Играла се завршница утакмице када је Душан Савић^ћ натрчао на лопту и левом ногом послао у гол Арсенала. За тишину на „Хајберију“ какву Енглези никада раније нису снимили. Преко 40.000 људи који су дошли на стадион „Хајбери“ имало је прилику да види неустрашиву Црвену звезду и испрати је заслуженим аплаузом. Генерацију која је направила огроман корак ка првом финалу неког европског такмичења предводио је тренер Бранко Станковић, чувени "амбасадор". Ово је прича о једном великом фудбалеру, која се не бави нацијом ни вером, већ само спортом и његовим професионалним достигнућима, сигурно ће заинтересовати публику у читавој некадашњој Југославији чији је и сам спортиста био где су сви скандирали његово име Дууууле Савић.

У филму говоре: Драган Џајић, Пеца Поповић, Драган Гаги Јовановић, Драган Савић, Вујадин Савић, Бошко Ђуровски, Неђа Милосављевић као и Партизановци: Емир Кустурица, Бјековић, Иванчевић, Стојковић, али и многи други из света спорта, културе и уметности.

БРАНКА БЕШЕВИЋ ГАЈИЋ (18. 9. 1982) је награђивани филмски и телевизијски редитељ, драмски и аудиовизуелни уметник, доктор уметности, креативни продуцент и сценариста. Докторски уметнички рад посветила је филмској режији у дигиталним медијима, под менторством професора др Ивана Правдића и др Соње Маринковић снимила је интерактивни играни филм на тему партнерског насиља који је одбранила на Универзитету уметности у Београду. Као филмски редитељ има статус самосталног уметника, Удружења филмских уметника Србије. Под менторством професора Горана Пековића, дипломским-мастер филмом „Дом анђела” на којем потписује сценарио и режију постала је пионир форензичког трилера. Остварила се као филмски редитељ како у Србији и Хрватској, тако и у комплетном региону и широм света, где је освајала награде на интернационалним филмским фестивалима за сценарио и режију.

Дебитовала је филмом „Лауш“ који кроз призму трагичног тренутка осветљава најмрачније тајне наше блиске прошлости и трагедије једног злог времена. Након београдске премијере у Сава центру, филм је био у широкој биоскопској дистрибуцији у Србији и региону, затим је уследио фестивалски живот у Америци, Аустралији, Јужној Африци, Русији и Кини. Приказан је у Торонту, Њујорку, Сиднеју, Бризбејну, Аделаиди, Перту, Вулагонгу, Мелбурну, Канбери, Пекингу, Јоханесбургу, а у Москви је освојио награде и признања за режију и уметнички допринос.

Као редитељ на телевизији Студио Б режирала је јутарњи програм: Београде, добро јутро. Осмислила је и дизајнирала студио за комплетну сезону (2017/2018) на телевизији. Потписује режију на играном серијалу: У апартману са Зораном и Дејаном. Затим рад наставља у независним продукцијама где потписује режију на дугометражном играно-документарном филму Свети Мардарије-Владика без адресе (2019). Режирала је концерт: Тридесет наших (2018). Члан је стручног жирија на

међународном Мостар Филм фестивалу (2018), (2020), који је посвећен филмској глуми. На Мостар филм фестивалу (2020), студентима из Хрватске, Словеније, Црне Горе, Србије, Босне и Херцеговине, одржала је мастерклас на тему свог докторског уметничког рада. Редитељ је у МС-Филм продукцији, где потписује режију на на документарном филму Сведочанства (2020) и играном филму Милојев дар (2021).

Награде и пеизнања:

Бдење Јакова Орфелина на 10. Филмском фестивалу Бдење Душе у Сремским Карловцима (2016). Најжена ХХИ века у категорији Драмске и аудиовизуелне уметности, из области филмске режије, награда за редитељска и продуцентска дела. Гран при (Гранд Приц) за режију филма „Лауш“ на интернационалном фестивалу Златна Буклија (2016). Гран при (Гранд приц) за сценарио филма Дом анђела на фестивалу међународног документарног филма у Великој Плани (2017). Награда др Дејан Косановић за најбољи дипломски-мастер рад Факултету драмских уметности (2017). Награда Циту Феста у Нишу на фестивалу филма и музике (2019).

- Признање за допринос филмској уметности, Казалишно Филмске удруге, Октавијан, 2019. године

- Признање за допринос развоју документарног филма, Мостар, 2019. године

Чланство:

- Чланица Удружења филмских уметника Србије [35]
- Чланица стручног жирија на међународном филмском фестивалу у Мостару, 2018. и 2020. године.

- Члан Удружења драмских уметника Србије.[37]
- Чланица међународног стручног жирија на фестивалу повијесног филма у Ријеци, 2021. године у Хрватској.

„СРБИЈАНКА“, аутор: Небојша Илић-Илке, Власотинце, 21,5

Сценарио, камера и режија: Небојша Илић-Илке
Продукција: „Југ филм“ Власотинце

НЕБОЈША ИЛИЋ-ИЛКЕ рођен је у Власотинцу 1969. Као сниматељ локалне телевизије каријеру започео 1994. године. Од 2006. стално запослен у Културном Центру Власотинце. Снима и монтира све важне догађаје у општини и ван ње. Члан је Удружења филмских уметника Србије и Удружења филмски и телевизијских радника Војводине. Стални је члан Ф.И.Ј.Е.Т. (Светска асоцијација туристичких новинара, путописаца, сниматеља, гастронаута...)... Председник је Удружења филмских, телевизијских, аудио и WEB стваралаца „ЈУГ ФИЛМ“ Власотинце... За себе каже да је пре свега сниматељ па онда све остало... Комплетан је аутор филмова које ствара. Добитник је Октобарске награде града Власотинца а за своје филмско стваралаштво награђиван је више пута...

„НА ДАЉИНУ“, аутор: Слободан Симојловић, Београд, 33,5

Сниматељи: Петар Вујанић, Мирослав Врцељ и Слободан Симојловић
Монтажа: Мирослав Врцељ
Композитори: Татјана Милошевић и Љубинко Томановић
Дизајн звука: Слободан Михајловић
Аниматор и графички дизајнер: Мирослав Врцељ
Продукција: ТРАЈНИ ЗАПИС, ФИЛМСКИ ЦЕНТАР СРБИЈЕ и WV10

Кратак садржај: Модерна технологија пуно је изменила наш начин комуникације с другим људима, личне односе и традиционалне односе према уметности, књизи посебно. Овај филм покушава да открије које су све предности модерне технологије, али и које су њене замке.

СЛОБОДАН СИМОЛЛОВИЋ рођен је у Београду 29. 07. 1968. Редитељ, сценариста и продуцент - дипломирао на ФДУ у Београду. Од 1993. снима документарне, етнолошке, експерименталне филмове и видео радове. Оснивач је уметничко-теоријске групе „Дирекција Централне Телевизије“. Аутор је више филмова за децу у продукцији Евровизије (EBU) који се од 2005. са успехом приказују на националним ТВ станицама широм света. Добитник је више међународних и домаћих признања за филмска и видео остварења. Живи и ради у Београду

„СИЗИФРЕНИЈА“, аутор: Илија Димитријевић, Београд, 7’

Идеја, камера, монтажа и режија: Илија Димитријевић
Музички сарадник: Милена Гостушки-Живковић

Кратак садржај: Када дрво погореши рекција човека језастрашујућа.

ИЛИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ - Рођен 1958.г. у Београду, где живи и ствара; отац је петоро деце. Уметничком фотографијом и филмом бави се као слободан уметник. Уметнички и професионални фотограф преко 40 г. у области рекламне и туристичке фотографије. Истовремено пасионирани фотограф и сниматељ природе.

Учествовао на фото изложбама, освојио неколико награда и похвала. Најважнијом освојеном наградом сматра ГРАНД ПРИХ за фотографију на првој Југословенској фото изложби Природа, једина и непоновљива (Београд 1998.г.). Специјалност му је тзв. макро фотографија и дигиталана макро кинематографја у природном окружењу. Велики део интересовања посветио је гљивама и њиховом мистичном животу.

Последњих петнаест година се бави документарном дигиталном кинематографијом односно, самосталним снимањем и продукцијом уметничких, документарних и ауторских филмова. Аутор исказује нарочито интересовање за филмове о животу природе тежећи да се скромним средствима приближи квалитету водећих светских продукција у овој области филма.

Од 2015-е године учествује на филмским фестивалима и одмах осваја висока признања за своја остварења.

Кратка филмографија:

- Диносауруси Аргентине - џинови Патагоније (произведен 2009.г.) репортажа са изложбе диносауруса у Београду, сопствена продукција за web sajt за децу ЗВРК;
- Тајна башта (произведен 2011.г.) - кратак филм о гљивама, сопствена продукција;
- Swan Lake / Лабудово језеро (произведен 2015.г.); кратак филм о животу

- лабудова у мочвари преко пута Београда, сопствена продукција;
- Welcome out of the machine / Добродошао ван машине (произведен 2015.г.), кратак филм о човеку који бежи у природу од живота под пресијом у урбаној средини, сопствена продукција;
 - Минијатурни свет природе - чудесни свет инсеката (произведен 2016.г.) кратак филм о минијатурном свету природе - инсектима, сопствена продукција;
 - 2121. (произведен 2019.г.)
Филм приказује пост апокалиптично време у бившој Србији у 22-ом веку. 100 година након катастрофе почетком 21-ог века један човек иде у потрагу за живим људима ван уточишта у која су склоњени преостали људи. Но, оно на шта наилази у својој потрази је - поражавајуће... Сопствена продукција;
 - Ровалчки Острог (произведен 2021.г.)
Директор фотографије, сниматељ филма и звука. Продукција филма "Coolture Србија", Милана Кићевца. Филм о манстиру Костриковача у Црној Гори;
 - СИЗИФРЕНИЈА (произведено 2023.г.)
Када дрво погреша људска реакција је застрашујућа. Пад дрвета узрокованог гљивама и ларвама инсеката које расту на њему и хране се њиме, проузрокује штету на имовини људи. Људска реакција је прекомерна. Страдају и гнезда птица које су се сваке године гнездили и узводиле на свет своје младунце на истим местима. Птице више то немају где да ураде и продуже своју врсту... Сопствена продукција.

„Др НАДЕЖДА СТАНОЈЕВИЋ", аутор: Милоје Нешић, Београд, 52'

**Продукциони тим:
Даница Нешић**

Тодора Шкоро
Дејан Јовановић
Вук Бјелобрк
Милан Панић
Милан Петровић
Иван Игњатовић
Милоје Нешић
Птодукција: Слободна продукција LIBERTY

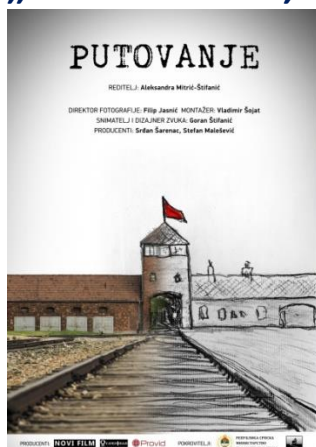
Кратак садржај: др Надежда Станојевић, прва жена педијатар у Србији, школована у Петрограду у Русији и Паризу у Француској, ратна хероина управница војних болница током балканских и Првог светског рата у Пироту и Ужицу, докторка која је прва у земљи и међу првима у Европи применила Бе-Се-Же вакцину, жена која је цео живот посветила својој земљи и здрављу деце и народа. „Наша једина Нада“, како су је звали рањеници и оболели од тифуса у ратним болницама и сама је оболела од тифуса, од кога се никада није сасвим опоравила. Оснивач првог Саветовалишта за мајке у Београду и Србији. Др Надежда Станојевић је наша уснула хериона, заворављена у савременој Србији.

МИЛОЈЕ НЕШИЋ - Редитељ, сценариста и извршни продуцент Милоје Нешић (рођен 1967. године), дипломирао је на електронском факултету у Нишу 1994. године. Ради у Првој телевизији у Београду, од оснивања 2006. године, као руководиоца службе емисионе технике. На Факултету драмских уметности је у периоду од 2009. до 2016. године, ангажован у звању доцента на предмету Технологија телевизије. Један је од оснивача регионалне ТВ Пирот, 1997. године, и пиротске школе документарног филма, где је радио као извршни продуцент шеснаест документарних филмова. Већи број документарних

филмова Пиротске школе документарног филма је добило признања на домаћим и страним фестивалима. Филм „Пиротски комарац“ је добитник златне плакете града Београда на фестивалу документарног филма и кратког метра, филм „Дувански пут“ је добитник награде града на фестивалу „Златни просјак“ у Кошицама у Словачкој, филм „Небо над Балканом“ је добитник награде публике на фестивалу „Златна маслина“ у Бару, филм „XXI век“ је добитник награде на фестивалу у Госпођинцима. У периоду од 2002. до 2006. радио је као технички директор и директор инвестиција у регионалној ТВ5 у Нишу. Ангажован је као извршни продуцент, редитељ и сценариста једанаест документарних телевизијских филмова у продукцији агенције „Слободна продукција“. Документарни филм „Експеримент наживо“ („Experimentum in vivo“ о радиолошком загађењу и последицама по здравље људи у продукцији „Слободне продукције“ добитник је награде „Гран при за ауторски филм“ на фестивалу „Златна буклија“ у Великој Плани 2019. године и награде „Бдење Јакова Орфелина“ на фестивалу „Филмско бдење душе“ у Сремским Карловцима 2019. године. Објавио је већи број стручних и научних радова на међународним и домаћим стручно-научним скуповима. Био је председник Техничке комисије АНЕМ-а, од њеног оснивања 2000. године. Такође, био је уредник техничке рубрике часописа за електронске медије „Линк“ из Новог Сада. Реализовао је велики број престижних техничких пројеката у области телевизијске технике и технологије.

„ПУТОВАЊЕ“, ауторке: Александра Митрић-Штифанић, Београд, 43,5'

Директор фотографије: Филип Јаснић
Монтажа: Владимир Шојат

Сниматељ и дизајнер звука: Горан Штифанић
Извршни продуценти: Срђан Шаренац и Стефан Милешевић
Продукција: НОВИ ФИЛМ, СЛОВО ФИЛМ и ПРОВИД

Кратак садржај: Матија Штифанић је дванаестогодишњак, који се, иако припада “новој” генерацији разликује од својих вршњака, јер жели да се суочи са једном причом из прошлости. Његова прабака је Милка Мењак Штифанић, која је као партизанка доспела у Аушвиц првим женским транспортом (7. јули 1943) са територије Немачке окупационе зоне у Србији. Он није имао прилику да је упозна, али је зато имао прилику да прочита њене мемоаре. Он је први у породици, кога је прабакина прича заинтересовала толико да је пожелео да је истражи. Поред тога, он припрема донаторску изложбу, на којој покушава да сакупи новац за одлазак у Аушвиц. Цртежи нису само његов лични доживљај мемоара И онога што је доживела његова прабака, него И историјски документ страдања у борби за слободом.

АЛЕКСАНДРА МИТРИЋ-ШТИФАНИЋ - рођена 03. јануара, 1982. године у Сарајеву. Факултет драмских уметности, Београд, одсек: Продукција драмских уметности и медија завршила је у септембру 2006. године. Добитник је награде „Бојан Лукић“ за студента генерације Катедре за филмску и ТВ продукцију 2001. године. Филмом и телевизијом бави се од 1996. године, прво као аутор дечјих емисија у продукцији Радио телевизије Републике Српске (РТРС), а затим као извршни продуцент ТВ емисија, рекламних спотова, председничких кампања, наменских и документарних филмова и серијала. Као извршни продуцент реализовала неколико значајних документарца, у продукцији Форум театра Источно Сарајево, а од 2007. године ради као селектор и уметнички директор Међународног филмског фестивала „Први кадар“, Источно Сарајево, Република Српска, БиХ. Радила као члан жирија на Међународном фестивал анимираног филма “Константинов златник”, Ниш

2016. и СФФ, селекција Студентски БХ Филм. Мастер студије “Уметност документарних форми”, на Академији уметности, Београд завршила је 2020 године. Њен први ауторски документарцац је “Путовање”. Продуценткиња је и ауторка документарног серијала Чувари традиције. Током Интеракција - Међународног студентског филмског кампа 2023. године ангажована као координаторка и предавачица на TeenDoc Workshop-у.

Чланица је Удружења филмских радника БиХ И ДОКСрбија.

МИРОСЛАВ АНТИЋ - ОКОВАН У СЛОБОДИ, Аутор: Александар Каришик, Нови Сад, 94,5’

Сценарио: Добрила Радак, Александар Каришик, Синиша Босанчић
Директор фотографије и сниматељ: Јован Милинов
Монтажа: Бојан Храшћнац
Продукција: ПАНОРАМА+, Нови Сад

Кратак садржај: Филм о песнику и филмском аутору Мирославу-Мики Антићу.

АЛЕКСАНДАР КАРИШИК - рођен у Новом Саду 24.02.1966. Завршио ОЦД „Богдан Шупут“ на одсеку дизајн графике, Студирао Српскохрватски језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Филмом и телевизијом се бавим од 1990. Као редитељ,

сценариста, продуцент учествовао у продукцији преко 200 ТВ рекламних и музичких спотова, двадесет индустријских, едукативних и П.Р. филмова те неколико кратких играних филмова међу којима се издвајају "Тхе Наме оф Тхе Гаме"; награђен Златном плакетом града Београда у категорији најбољег мини филма, на Мартовском фестивалу кратког, анимираног и документарног филма, и "Српска миленијумска буба"; ТВ реклама "Мисс Твиссту"; узета је у музеј реклама Жан Мари Бурсикоа.

ОДАБРАНА ФИЛМОГРАФИЈА:

- 2001. Косценариста и редитељ документарног филма "Врана, вршачка вредна птица";
- 2011. Редитељ документарног филма „Тако, а не иначе – прича о Матици српској“;
- 2011. Редитељ, продуцент и косценариста серијала „Име мог сокака“ о личностима по којима се зову
улице;
- 2013. Редитељ и продуцент документарног филма „Лек за душу“, филм о психолошким проблемима са којима се лекари сусрећу у свакодневним сусретима са боли и смрћу;
- 2014. Редитељ и косценариста документарне серије „Човек пева после рата“ о српском песништву 20.в;
- 2016. Редитељ документарне серије „Новосадски фотографи“ о пионирима фотографије у Новом Саду;
- 2016. Редитељ документарне серије „Војвођанска рок енд рол прича“ о историји рок музике у Војводини од 1962. до 2015. године у 48 епизода;
- 2016. Редитељ и сценариста документарног филма „Војничка насеља у Војводини“;
- 2018. Косценариста и редитељ документарне серије „Квадрати и облачићи“ о историји стрипа;
- 2019. Сценариста и редитељ серије „Тајна друштва“ у седамнаест епизода;
- 2021. Косценариста и редитељ серије „Пропаганда, алат Бога и ђавола“ у шест епизода;
- 2022. Косценариста и редитељ филма и серије „Мирослав Антић – окован у слободи“.

„МОЈ БРАНКО НЕ ЛАЖЕ“, аутор: Бранко Лазич, Бањалука, 84’

Сценариста: Саша Берендика

Директор фотографије: Дејан Рачић

Сниматељ: Синиша Стојић

Монтажер: Ведран Марић

Продукција: Радио Телевизија Републике Српске, Бањалука

Кратак садржај: Филм о Бранку Ћопићу, једном од најзначајнијих српских писаца после Другог светског рата и његовој Голготи због једне кратке приче.

БРАНКО ЛАЗИЋ – документариста, продуцент.

Рођен 1968 у Сарајеву. Живи у Бањалуци. Ради на Радио телевизији Републике Српске као уредник документарног програма. Радио као фоторепортер (Ослобођење), сниматељ (СРТ), редитељ, продуцент, шеф продукције и директор програма (АТВ). Ментор на радионицама документарног филма “Kračofil punch” и „Јуниор док“ Филмографија и награде: СВЕТИ КАМЕН Документарни филм, трајање-15 минута, продукција СРТ 1993 НИЈЕ СРПСКИ ЋУТАТИ Документарни филм, трајање-33 минута, продукција- АТВ 1999 Награде-Специјална награда жирија новинара на међународном фестивалу документарног филма у Бару(1999), и награда жирија на међународном тв фестивалу у Словачкој "Golden begar" Кошице(2000). ЧЕТИРИ СТИХА ЗА БОЖИЋ Документарно играни тв есеј, трајање 12 минута, производња АТВ 2000 ШКОЛА ЖИВОТА Документарни филм, трајање-17 минута, производња АТВ-2001 Селекција

међународног тв фестивала "Golden Begar" у Словачкој (2001). ТАЈНЕ ПАТА Документарни филм, трајање-50 минута, продукција-АТВ 2007 ХРАМ Документарни филм, трајање 60 минута, продукција РТРС 2009. Селекција фестивала "Бдење душе" Сремски Карловци, Србија, 2009. Ревиија филмова са овог фестивала приказана у следећим градовима: Чикаго, Вашингтон, Њујорк, Торонто, Сиднеј, Аделаид, Будимпешта, Темишвар, Љубљана, Марибор, Грац, Ниш, Суботица, Ваљево... Награда жирија Златна буклија, Фестивал документарног филма, Велика Плана, Србија ТВ-РТРС, РТВ, ТВ МОСТ... ДОБРОВОЉНО УМРО Документарни филм, трајање 30 минута, продукција РТРС 2009. Селекција међународног ТВ фестивала Бар, Црна Гора, 2009 Специјална пројекција, Београдски фестивал документарног и краткометражног филма 2010. Национална селекција INPUT Будимпешта 2010. Selekcija međunarodnog festivala dokumentarnog i kratkog igranog filma "PRVI KADAR" Istočno Sarajevo, BiH 2010. Награда жирија на фестивалу документарног филма "Бдење душе" Сремски Карловци, Србија 2010. ТВ-РТРС, РТВ, РТС, ТВ МОСТ, ТВ ЦГ, ТВ БАР... БИЛА САМ МАЛА Документарни филм, трајање 24 минуте. Продукција РТРС 2010; -Прва награда, Златна буклија за документарни приступ историјској теми, Фестивал документарног филма, Велика Плана 2011. Србија; -Grand prix "Златни просјак", Међународни ТВ Фестивал, Кошице, Словачка 2011. (због професионалног начина на који је испричана прича о ужасима Другог светског рата); -Награда "Бронзани Витез" међународног филмског фестивала "Златни Витез", Москва, Русија, 2011; -Grand prix (Стећак Кнеза Павла) међународног фестивала документарног и кратког играног филма "ПРВИ КАДАР" И. Сарајево, БиХ 2011; -Сарајево Филм Фестивал, БиХ филм програм, 2011. -Званична селекција Међународног фестивала кратког филма Кипар, ISFFC 2011; -Званична селекција Међународног фестивала документарног филма "Транзит", Познанј, Пољска, 2011; -Међународни филмски фестивал "Листапад", Минск, Бјелорусија, 2011; -Званична селекција међународног фестивала документарног филма "Човјек и рат" Екатеринбург, Русија 2012; -Међународна ревија документарног филма "Документ 12", Врање, Србија 2012; -Званична селекција међународног фестивала ауторског ТВ филма земаља подунавског региона "PROFEST" Бачка Топола, Србија, 2012; АРИЕ Документарни филм, трајање 2x50 мин. & 70 мин. Продукција РТРС 2012. -Премијера у Академији наука и умјетности РС; -Награда "Златна буклија" за документарни приступ историјској теми. Велика Плана, Србија, 2013; -Званична селекција Међународног

фестивала документарног филма "БЕЛДОКС", Београд, Србија, 2013; - Награда жирија међународног тв фестивала IFOLT, Кошице, Словачка 2013; -Званична селекција међународног филмског фестивала SEE a PARIS DOKS, Француска 2013; -Званична селекција међународног тв фестивала "Златна маслина" Бар, Црна Гора, 2013; -Званична селекција Фестеф, Кучево, Србија, 2013; "Луцидни мемоари 90-годишњег Арие Ливнеја, сведока и победника свих зала 20. века" БЕЛДОКС "награда је за умјешност коришћења архивских филмских докумената и њихово узбудљиво представљање у контексту савременог етичког и духовног искуства" проф.Никола Лоренцин, Златна буклија; БРОЈЕВИ Документарни филм, трајање: 40мин. Продукција РТРС, 2013. -Награда жирија "Филмског Бдење Душе", С. Карловци, Србија, 2013; -Званична селекција међународног фестивала "Први кадар", И. Сарајево, БИХ, 2013; -Званична селекција Фестеф-а, Кучево, Србија, 2013. Награда за продукцију; -Награда "Златна буклија" за документарни приступ историјској теми.Велика Плана, Србија, 2014; „Ух, смрзо сам се на Бројеве, а мислио сам да сам давно огуглао... ал честитам јос једном, свакако. Био сам бесан од првог кадра на нашу културну политику, стварно смо неодговорни што се историје тиче." Б.М. ЖИВА ГЛАВА И ВИНКЛ Документарни филм, трајање:22мин. Продукција РТРС, 2014. -Званична селекција Јахорина филм фестивал, И. Сарајево, РС-БИХ 2014; -Званична селекција Филм фестивал Бдење душе, Србија, 2014; -Званична селекција Фестеф-а, Кучево, Србија, 2014; -БИХ представник за Input Токио 2015; -Званична селекција Фестивала етнографског филма Ровињ, Хрватска, 2015...

+++++

In memoriam: МИОДРАГ-МИША НОВАКОВИЋ

Миодраг Миша Новаковић (Београд, 1940. — Београд, 8. септембар 2023.) био је српски и југословенски филмски и телевизијски редитељ и сценариста, критичар, теоретичар, естетичар, књижевник, директор филмских фестивала и филмски педагог.

Био је стручњак за живот и дело Николе Тесле, дајући допринос кроз студије, есеје, филмове, радио емисије и општу популаризацију.

У Београду је завршио основну школу и гимназију; 1967. године стекао диплому и звање “правник” на Правном факултету, а 1969. године дипломирао на Академији за позориште, филм, радио и пателевизију (данас Факултет драмских уметности) — одсек драматургије — у класи проф.Јосипа Кулунџића.

Налазио се на дужности руководиоца Центра за филм Дома пионира у Београду (1970–72, данас Дечји културни центар). Иницијатор, селектор и организатор филмске параде — Међународног фестивала филмова за децу и омладину (1971–72), директор Фестивала југословенског филма у Пули и извршни директор ФЕСТ–а у Београду (1972–1974).

Кратке приче, есеје и стручне радове из области филмске и позоришне критике, теорије и естетике филма објављивао у периодици: Политика, Студент, Одјек, Казалиште, Јеж, Београдска недељна Борба, Синеаст, Екран, Књижевност, Филмограф, УУ филм данас, Филмска култура, Драма...

Аутор је књига Фини људи (изд. Задруга писаца, 1967), Како залази сунце (изд. Задруга писаца, 1970), Гледање у филм (изд. УУ Филм данас, 2000) и са Горданом Зиндовић-Вукадиновић коаутор “Парс про тото,

медјјска писменост за наставнике основних школа” (Центар за аудиовизуелне медије — Медија фокус, 2001). Заступљен у антологији Југословенска филмска мисао (1920–1995), састављајћ Северин Франић. Снимио је, између осталог, кратке филмове Београд на шофершајбни (награђен II наградом на Првом југословенском Фестивалу ауторског – аматерског филма), Зима у Прагу (награђен III наградом на истом Фестивалу), Они долазе (о деци која свирају и певају у отвореним просторима Београда), Пијани брод, као и серију ТВ портрета: о академику Николи Хајдину (ТВ Београд), глумцу Раши Плаовићу (ТВ Београд), филмским редитељима Жоржу Скригину (ТВ Београд) и Жики Митровићу (ТВ Нови Сад), као и о филмском сценаристи Ференцу Деаку (ТВ Нови Сад). Остварио дугогодишњу сарадњу с покретом филмског аматеризма деце у Србији и бившој СФРЈ. Учествовао у бројним филмским трибинама. Држао предавања из области филмске драматургије намењена синеастима, наставницима основних и средњих школа, младима и деци. На Карловалкој манифестацији ФИЛМСКОМ БДЕЊУ ДУШЕ, од самог пшочетка (2007) деловао је као специјални саветик и промотер оснивне идеје, а више пута је био ичлан жирија.

Носилац је бројних домаћих и међународних награда и признања.

000

**УДРУЖЕЊЕ ГРАЂАНА – ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ, СРЕМСКИ
КАРЛОВЦИ УДРУЖЕЊЕ ФИЛМСКИХ И ТЕЛВЕЗИЈСКИХ РАДНИКА
ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД ПРОДУЦЕНТСКО ПРЕДУЗЕЋЕ ФИКС ФОКУС,
БЕОГРАД**

ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ је манифестација, пре свега, документарних и краткометражних филмова који третирају најшире подручје историје, културе и духовности Србије. У те жанрове спадају филмови о историји и државности Србије, портрети знаменитих људи, филмови из области археологије, етнологије, историје уметности, савремене уметности, неговања традиције, екологије, спорта, о природним лепотама Србије и њених насеља... „Бдење душе“ је свака позитивна активност људи која доприноси бољем и срећнијем животу, афирмацији и ширењу истинских људских и националних вредности. „Бдење душе“ је темељ свега: мисао, порука, патриотски чин, ширење застора наше историје – више и енергичније – пред светом и пред онима који нас виде аргонаутима и чудацима. Али, наши преци претходили су Европи. У много чему, па и у вечној будности духа и душе“ (Јован К. Радуновић).

Одмах је јасно да овде нема места филмовима са негативном сликом Србије. Таква манифестација је нека врста противтеже фестивалима на којима, нажалост, као инспирација ауторима преовладавају теме са негативним сликама савремене Србије и њене блиске прошлости. Не мислимо да пред тим делом наше стварности треба склањати поглед. Напротив, уметност је дужна да се и тиме бави. Али је ружно, када се само у таквим сликама тражи уметничка инспирација, зато што су такве слике из Србије тренутно профитабилне, нарочито на иностраним филмским фестивалима. Као да се у тој шуми непријатних догађаја и негативних ликова не види, или не жели да види, да у Србији још увек има позитивних ликова, лепих предела, афирмативних догађања, великих тренутака у прошлости...

Преко наше манифестације и филмова које окупља, шира домаћа публика, а нарочито млади из наше Дијаспоре, треба да се суоче и

освесте пред својим коренима, а страна публика, такође посредством Дијаспоре, упозна са нашим другим (позитивним) лицем. То јесте и треба да буде крајњи циљ ових напора. Другим речима, желимо да, посредством филма, обновимо и реафирмишемо неке наше традиционалне вредности. Свака манифестација и сваки фестивал мотивишу ауторе, па ће их тако и ова наша мотивисати да стварају нова дела која одговарају профилу баш ове манифестације. То нам потврђује и досадашње, деветогодишње искуство. ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ свакако ће допринети да се превазиђе дефицитарност филмова о Србији, Србима и другим народима који живе у Србији, с позитивном, а истинитом сликом - никако с „лакировкама“. Сремски Карловци нису случајно изабрани као место одржавања ове манифестације. Ова некадашња, а све више и садашња, престоница српске духовности, мала српска Атина, по својој историјској симболици, и по свом средњеевропском изгледу, једино је право место за један овакав скуп. Али, већ прву манифестацију (2007) видели су и заинтересовани у Иригу, Сремској Митровици, Зрењанину, Вршцу, Новом Саду, Ковину, Врбасу, Новом Бечеју, Србобрану, Нишу, Бачу, Пожаревцу, Сомбору, Ужичкој Пожеги, Ваљеву, Београди и Шиду... У иностранству, у организацији наше Дијаспоре, филмови су виђени у Чикагу, Будимпешти, Аделаиди и Сиднеју; од другог Фестивала прикључили су се Темишвар, Њујорк, Вашингтон... Ове репризе су настављене и у следећим годинама и већ се може рећи да су традиција. Уверени смо да ће се овај ланац ширити. А то је једна од наших главних посебности и мисија. Жеља иницијатора, Удружења филмских и тв радника Војводине и Продуцентског предузећа „Фикс Фокус“ из Београда, је да привилегију гледања ових филмова немају само мештани Сремских Карловаца и шире околине, већ да се наша манифестација што више прошири на целу територију земље и иностранства. Сваки град, варошица или село, које има елементарне услове за пројекцију - биоскопску салу, дом културе и заинтересовану публику - моћи ће да добије програм ових филмова.

На другом „Филмском Бдењу Душе“ изведена је једна новина, а то је систем „симултаног одржавања“ у више градова наше земље и у неколико у иностранству. Дакле, исти програм и исти филмови,

истовремено су приказивани на више места. Тиме се ни на који начин није умањио значај Сремских Карловаца као матице и официјелног седишта манифестације. Сви учесници овог ланца могли су да формирају своје локалне жирије и да додељују своје награде, али су само оне награде које је доделио жири у Сремским Карловцима имале карактер званичних. Нажалост, овај успешни експеримент није могао да буде настављен и у наредним годинама, пре свега због недостатака финансијских средстава, односно одсуства финансијске помоћи од републичког Министарства културе. Кроз овај начин одржавања манифестације и кроз њене репризе, које се организују између два октобра, филмовима се максимално продужава „живот“ и повећава гледаност. Дакле, и овде смо другачији од свих осталих филмских манифестација око којих се дижу буке неколико дана, а онда годину дана траје тајац. Наша манифестација се одржава на више континената и траје годину дана. По томе је јединствена у свету. И једино ће се тако реализовати наши напори ка ширењу праве слике о Србији, њеној култури и духовности. Упркос даљем игнорисању од стране републичких органа задужених за праћење и помагање културе, манифестација стиче све више поштовалаца, па се чак обновило и интересовање неких градова за симултаним учешћем у организацији.

Жеља нам је да се око ове манифестације временом окупе сви филмски ствараоци нашег порекла, а који живе и раде у иностранству. Уверени смо да ће наша дијаспора све више узимати учешћа на Филмском Бдењу Душе. За овај оптимизам имамо покриће, јер знамо да и у иностранству аутори нашег порекла снимају филмове који концепцијски одговарају нашој манифестацији, а и сама манифестација стиче све већу и већу афирмацију и популарност међу нашим. Исто тако, желимо да у ову манифестацију укључимо и друге народе који живе са нама. Већ су нам се у више наврата, као учесници, укључивали Мађари, Словаци, Буњевци, Хрвати, Словенци... Све указује да се наша идеја развија у најпозитивнијем смеру. Желимо да ова манифестација постане права саборност искрених и патриотских филмских уметника. Специфичност ове манифестације није у медијској буци, већ у тишини у којој се одржава. Мали скуп аутора и љубитеља филма, у

малом граду, са малим бројем филмова, али велики по пространству, броју реприза и перманентном трјању. Једном речју, по свом тихом мисионарству. А то све се постиже личним контактима и перманентним ширењем круга уметничко-духовних сарадника. Уочљиво је да не употребљавамо израз „Фестивал“, већ „Манифестација“ или само „Филмско Бдење Душе“.

После првог трогодишњег окупљања у Сремским Карловцима, дугих разговора и отворених промишљања суштине наше манифестације, многи филмски аутори и пријатељи овога што радимо, спонтано су дошли до заједничког мишљења да реч „фестивал“ не изражава суштину наше манифестације. „Фестивал“, пре свега, дефинише сакупљање људи око неког садржаја ради такмичења, промовисања, прослављања или весеља - неку врсту естрадне манифестације. Насупрот томе, суштина наших намера је у искреном духовном повезивању путем филмске уметности. Наша манифестација блискија је црквеном богослужењу него друштвеном фештарењу. Ми не расписујемо конкурсе па, опет, сваке године са лакоћом окупимо двадесетак нових филмова које нам аутори сами понуде. Ми дубоко верујемо да ће се увек око наших пројекција окупити сви они који имају истинску потребу за овим филмовима и то без нарочите рекламе, која такође није примерена реч за позивање на духовна окупљања.

Погрешно је веровати да на овој манифестацији има места само за филмове „класичног“ профила. Напротив, отворени смо и за модерне приступе, и за авангарду, уколико модернизам и авангарда у себи не садрже негативне или деструктивне идеје у односу на традиционалне вредности – етичке, културне, духовне, естетичке... То није контрадикторност, јер деструкција и мржња никада не могу бити духовни и уметнички садржаји. А нас, у овом случају, пре свега интересује одуховљена уметност. Авангарда која мрзи и негира класику, нема перспективу, али има она која жели да је надгради и створи нове вредности на темељима постојећих.

СИМБОЛИ „ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ“ КАО НАГРАДЕ

Сваки фестивал и свака филмска манифестација, па тако и ова треба да има своје симболе. Када је наша манифестација у питању најприродније је да њени симболи буду уметничка дела и да буду додељивани као награде. Још природније је да на манифестацији која је посвећена историји, култури и духовности, ти симболи у себи садрже све ове области нашег бића – националног, историјског, културног, уметничког, духовног... Зато смо се определили да ти симболи буду наши велики уметници Јаков Орфелин и Теодор Крачун. Они су, не само везани за Сремске Керловце и Фрушку Гору, већ истински у себи садрже и симболизују све области којима је посвећена наша манифестација.

Статуа „Бдење Јакова Орфелина“ додељује се ауторима чије филмове жири одабере као изузетна остварења (број није ограничен и сви имају равноправни статус), а статуа „Бдење Теодора Крачуна“ личностима и институцијама које су дале значајан допринос постојању наше манифестације и ауторима за учешће. Обе статуете урадио је у дрвету наш истакнути скулптор Јово Петијевић.

00000000000000

ОРГАНИЗАЦИЈА ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ

Удружење грађана ФИЛМСКО БДЕЊЕ ДУШЕ – Сремски Карловци у сарадњи са оснивачима

**Удружењем филмских и тв радника Војводине, Нови Сад, и
Продуцентским предузећем Фикс Фокус Београд**

Сарадња и подршка:

**СО Сремски Карловци,
Епархија Сремска,
Карловачка Богословија „Св Арсеније Сремац“,
Завичајна збирка Сремских Карловаца,**

Туристичка организација – Сремски Карловци,
Хотел „Белило“, Сремски Карловци,
СТВ - Чикаго
КЦВ „Милош Црњански“ - Нови Сад

Манифестацију је финансијски помогла: Општина Сремски Карловци

Колегијум ФИЛМСКОГ БДЕЊА ДУШЕ:

БОЖИДАР ЗЕЧЕВИЋ, филмски историчар, теоретичар, критичар и аутор,
представник Удружења филмских уметника Стбије,
СРЂАН ИЛИЋ, филмски аутор, председник Удружења филмских и тв
Радника Војводине – уметнички директор,
МИРОСЛАВ-БАТА ПЕТРОВИЋ, филмски аутор и продуцент, директор ПП
Фиукс Фокус Београд – оперативни директор,
РОБЕРТ КЛАЈН, филмски и тв организатор, главни организатор у Сремским
Карловцима, и
МИЛАН КИЋЕВАЦ, продуцент Будимпешта/Београд

Уредник каталога: Мирослав-Бата Петровић

Уредник и сервисер сайта: ИЛИЈА ДИМИТРИЈЕВИЋ

